

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ
ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼
ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ
ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਜੇ.
ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ

ਨਿਗਰਾਨ, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਜੁਲੰਡੂਰ ਆਦਿ,— ਜਵਾਬਦਾਰ।

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 187

ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXI) ਸੈਕਸ਼ਨ 26—ਸਮੀਖਿਆ
—ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ, ਕੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। -----

1949 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 30(5) ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਟੋਬਰ, 15 ਵੇਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਰਖਵਾਲਾ।

ਇਸ ਲਈ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਜੈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਦਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨ-ਕਮ-ਟੈਕਸ (1), ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ, ਬਨਾਮ ਪਾਂਡਰੰਗ ਵਿਨਾਇਕ ਚਫਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਵਾਲਟਨ, ਇਨ ਰੀ ਲੇਵੀ (3), ਈਸਟ ਐਂਡ ਡਵੈਲਿੰਗਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਫਿਨਸਬਰੀ ਬੋਰੋ ਕੌਂਸਲ (4), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੋਐਸ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ।

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ।

- (1) **ILR 1955'ਪੰਜਾਬ 758**
- (2) **1953 SCR 773**
- (3) **17 ਚ. ਡੀ. 746 'ਤੇ ਪੀ. 756**
- (4) **1952 ਏਸੀ 109**

ਜਾਨਕੀ ਕੌਸਲਰ ਸ਼੍ਰੀ
ਵੀ. ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਸਨ।
ਜਾਇਦਾਦ, ਜਲੰਧਰ,
ets.

ਇਹ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ XXXI ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਤਿੰਨ ਧਿਰਾਂ ਰਾਜੇਸ਼ ਜੰਗ ਸਹਾਏ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਭਰਾ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ਅਤੇ ਖੂਬ ਰਾਮ ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ ਜੋ ਕਿ 23 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਤੋਂ ਰਿਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਸੀ। ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸਹਾਏ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਰਿਣੀ ਸੀ ਅਤੇ 11 ਜੂਨ, 1947 ਨੂੰ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣਾ

ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰਕੂ ਗੜਬੜ ਕਾਰਨ ਸਿਨੇਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ 4 ਦਸੰਬਰ, 1947 ਤੱਕ ਬੰਦ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ।

18 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਰਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸਹਾਏ ਦੇ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਖੂਬ ਰਾਮ, ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। 30 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ, ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ 1947 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ 25 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (4-ਏ) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ 28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਇੱਕ ਜਗਨ ਨਾਥ ਸਪਰਾ ਨੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ 22 ਅਗਸਤ, 1951 ਦੀ ਹੈ। ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ? ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ 10 ਸਤੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਡ- ਦਿ ਕਸਟਡੀਅਨ, ਡਿਸ਼ਨਲ ਕਸਟਡੀਅਨ ਕੋਲ ਇਵੈਕਿਊਈ ਆਰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ,

ਈਵਾ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 26- ਜੁਈਅੰਦੂਰ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (4-ਏ) ਆਦਿ ਦੇ ਤਹਿਤ 1947 ਦੇ XIV, ਕਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕਸਟੋਰ- " ^ ਡੀਅਨ ਕੋਲ ਏਪੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟਡੀਅਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ 1947 ਦਾ ਐਕਟ XIV, 1949 ਦੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ-

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈਜ਼ (ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) ਐਕਟ, 1947 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਉਸ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਬਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਧੀਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੁਆਰਾ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) 1947 ਦੇ ਐਕਟ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ 7(4-A) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ,

ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਨਕੀ
ਕੌਸਲਰ ਵੀ .

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ-

ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਨਕੀ ਕੋਸਲਰ ਵੀ.
ਰਖਵਾਲਾ,
ਜਾਇਦਾਦ, ਜਲੰਧਰ,

" ਨਿਗਰਾਨ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਮਲਕੀਅਤ C- ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ:

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਨੇ ਕਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ- |
"ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਪਰ « ਡਿਪਟੀ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨਹੀਂ। ^ ,
ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"*

ਜੇਕਰ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ 1947 ਦੇ ਐਕਟ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (4-ਏ) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। (4) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX 1949, ਅਤੇ 'ਉਪਧਾਰਾ * (5) ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX - 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 40(2) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ 28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(4) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1949 ਦਾ IX, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ ^1 "ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਉਸ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਜੈਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵਿੱਚ "ਡੀਮਡ ਟੂ ਬੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ,

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਜਿੱਥੇ ਪੰਨਾ 778 ਮਹਾਜਨ 'ਤੇ ਹੈ। ਜੇ *, ਨੇ ਕਿਹਾ- ਜੇ

"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਆਦਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾ ਪੱਕਸ, ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਗਲਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਵਾਲਟਨ: ਇਨ ਰੀ ਲੇਵੀ (3) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਜੇਮਜ਼ ਦੇਖੋ।"

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਈਸਟ ਐਂਡ ਡੈਵੈਲ ਲਿਗੰਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਫਿਨਸਬਰੀ ਬੋਰੋ ਕਾਉਂਸਿਲ (4) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਐਸਕੁਇਬ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ, - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕਲਪਨਾ

ਕਰੋ, ਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੋਂ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 1939 ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ * ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਮਾ-ਇਮਾਜ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

■ ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਗਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਨੇਸ਼ਨ
ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜੇ

* ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ।"

(1) ILR 1955 ਪੰਜਾਬ 758
H (2) 1953 SCR 773

(3) 17 ਚ. ਡੀ. 746 'ਤੇ ਪੀ. 756

(4) 1952 ਏ: ਸੀ. 109.

ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਨਕੀ ਕੌਸਲਰ ਵੀ. ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼
ਰਖਵਾਲਾ, e ਜਾਇਦਾਦ, ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 30(4); ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼
ਜਲੰਧਰ, et ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਹੋਵੇਗਾ। 30, ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਪ
ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਵੇਗੀ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. 1949 ਦੇ ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
ਦੁਆਰਾ, 1949 ਦੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ; ਨਵੇਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 ਦੇਖੋ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 ਦੀ ਉਪ
ਧਾਰਾ (3) ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX
ਦੀ ਧਾਰਾ 40(2) ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 30(4) ਦੇ ਅਧੀਨ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਧਾਰਾ 55(3) ਦੇ ਉਪ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੁਆਰਾ
ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 26(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਜਾਂ
ਆਥੋ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ
XXXI ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ
(3) 1949 ਦੇ ਕੋਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 55(3) ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ
ਘੱਟ ਸੀ। 1950 ਦੇ ਐਕਟ LXVI ਦੇ 2, ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ
ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ-

"ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇਸ ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਨਕੀ ਕੌਸਲਰ
ਐਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। 1949 (1949 ਦਾ XXVII), ਵੀ. ਰਖਵਾਲਾ,
ਜਾਂ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਜਾਇਦਾਦ,
ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਨੰਬਰ XII ਦਾ 1359-F) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਲੰਧਰ, ets.
ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੋਰ

ਸਪੌਂਡਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ , ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ

ਉਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਸਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ।

ਇਸ ਲਈ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਦੀ ਧਾਰਾ 55(3) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58(3) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 30(5) ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ 8 ਫਰਵਰੀ 1949 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ